

Talepapir – Harmoniseringen af kulbrintebeskatningen i Nordsøen og merprovenuet herfra til Togfonden DK

Samrådsspørgsmål U:

”Kan ministrene garantere, at der kommer et merprovenu på knap 28 mia. kr. ved at forøge kulbrintebeskatningen, jf. regeringens rapport om Serviceeftersynet af vilkårene for kulbrinteindvinding?”

Svar:

Indledning

Jeg takker for invitationen til at komme her i dag og svare på ikke mindre end fire spørgsmål om serviceeftersynet af Nordsøen og finansieringen af Togfonden DK, alle stillet af Hr. Lars Christian Lilleholt.

Det er et tema, der har givet anledning til en del medieomtale i den seneste tid. Jeg ser frem til, at både klima-, energi- og bygningsministeren og jeg her får mulighed for at besvare nogle af de spørgsmål, der har været rejst.

*Målsætningen med
serviceeftersynet*

Regeringens målsætning med serviceeftersynet har været at undersøge, om de økonomiske rammevilkår sikrer en samfundsøkonomisk hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne i Nordsøen, og om staten får en rimelig andel af afkastet fra Nordsøen.

Man skal jo huske på, at det er statens ressourcer, vi diskuterer – den danske undergrund tilhører staten. Og det er derfor rimeligt, at staten er sikret en fornuftig andel af overskuddet.

Serviceeftersynet skal ses i lyset af, at det er små 10 år siden, at VK-regeringen indgik Nordsøaftalen med DUC-selskaberne, så vi i dag har to parallelle regelsæt i den gældende kulbrintebeskatning – de gamle regler fra 1982 og de nye fra 2004.

Eftersynet har bekræftet, at det var hensigtsmæssigt at se rammevilkårene for kulbrinteindvindingen efter i sømmene.

Udvalgets konklusioner

Serviceeftersynet kommer frem til en række centrale konklusioner.

For det første har serviceeftersynet vist, at Nordsøaftalen har sikret en mere hensigtsmæssig udnyttelse af ressourcerne i Nordsøen. Samtidig er statens andel af overskuddet som følge af aftalen steget fra ca. 40 pct. til over 60 pct.

For det andet har eftersynet vist, at de gamle regler *hverken* sikrer en tilstrækkelig god samfundsøkonomisk udnyttelse af ressourcerne i Nordsøen *eller* det størst mulige udbytte til staten.

Udvalget peger på, at der kan opnås en mere hensigtsmæssig ressourceudnyttelse og øgede statslige indtægter ved at overføre tilladelser beskattet efter gamle regler til nye regler.

Det er på den baggrund, at regeringen foreslår at harmonisere kulbrintebeskatningen, så alle selskaber i Nordsøen kommer til at betale skat efter de samme regler.

Det er ikke logisk, at beskatningen – som tilfældet er i dag – skal afhænge af, hvornår tilladelsen til indvinding er givet.

Det er heller ikke logisk, at selskaberne på gamle regler er tæt på kun at betale halvt så meget af overskuddet i skat som de øvrige selskaber i Nordsøen.

Der er altså gode grunde til at ændre på de skattemæssige vilkår for kulbrinteindvinding.

Merprovenuet og Togfonden

En overgang til de nye regler for tilladelser, der i dag beskattes efter gamle regler, skønnes at medføre et samlet merprovenu for staten på ca. 28 mia. kr.

De metoder, som Nordsøudvalget har anvendt ved beregningen, er de samme, som normalt anvendes til denne type beregninger, og som også er anvendt under tidligere regeringer.

Afslutning

Det er altså beregninger, der hviler på et meget grundigt analysearbejde, og som er foretaget ud fra almindelig regnepraksis og standardforudsætninger.

Lad mig i den forbindelse slå fast, at jeg som skatteminister naturligvis ikke kan udstede en garanti for et provenuskøn. Det har mig bekendt ingen skatteminister nogensinde gjort. Denne regering har derimod et forsigtighedsprincip, der indebærer, at der ikke afholdes udgifter, før der er anvist finansiering herfor.